

תְּשָׁלִיבֵנִי מִלְּפָנֶיךָ יְרוּחַ קְדֻשָׁךְ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי יְהוָה הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ
נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי טו אֶלְמֶדָה פִּשְׁעִים דְּרַכֶּיךָ וְחַטָּאִים אֱלֹהֶיךָ יִשׁוּבוּ: טז הַצִּילֵנִי
מִדְּמַיִם אֱלֹהִים תִּשְׁמַח בְּחַיֵּי הַחַיִּים אֱלֹהֵי הַחַיִּים תִּשְׁמַח בְּחַיֵּי הַחַיִּים יי אֲדַנִּי שְׁפָתַי

זוהר תהלים

הזוהר תקונא תמני טרי (דף לד ע"א) זוהר תורה
אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ, אֲדַנִּי
עולה במספר היכ"לשה ונאמר (חבוק ב) וה'
בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ, זכאי
הוא מי שזוכה ליכנס להיכלו של הקב"ה
לחזות את המלך והמטרונה, זכאי הפה
שתשרה בו תפלה שהיא אֲדַנִּי שאומרים
אלהי אדני שפתי תפתח, וזכאין השפתים
שהן שערי ההיכל, כדמיון אלה שנאמר
בהן פתחו לי שערי צדק, שכאשר הפה
פותח בתפלה עם השכינה אז הוי"ה יענה
מיד, זש"כ (ישעי' נח) אז תקרא וה' יענה,
א"ז מספר ח', והן ח' אותיות של הוי"ה
אהי"ה, וה' יענה, הוא ובית דינו, וזהו
הוי"ה אֲדַנִּי יאהדונה". ובווא וראה אם
האדם עולה במחשבתו בתפלתו עם
השכינה, וכמו כן בכל מצוה ומצוה שהוא
עושה, מיד כשהוא דופק בפתח היכל
המלך הן נביא או חוזה או חכם או צדיק
או חסיד, מדי כשהוא קורא לפני השער
אם השכינה עלתה שמה אז הוי"ה יענה
מיד, ולא ימתין לעבד או לשר שיפתח לו,
אלא הקב"ה ממש פותח לו מתוך
החביבות והאהבה שיש לו אליה כחתן
אל הכלהשי ואם השכינה לא עלתה

לה' הוא, ולא לאלהים. לה' - אָנוּ צְרִיכִים
לְעוֹרֵר רַחֲמִים, וְלֹא לְאֱלֹהִים. אָנוּ רוֹצִים
רַחֲמִים וְלֹא דִין. אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלָקִי
שְׁשֵׁאלַתִּי וְהַרוּחַתִּי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ,
וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר. אָבֵל הָרִי כְּתוּב, (תהלים נא)
לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וּגְו', (נא, יב) לֵב
נֶשְׁבַר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. זְבַחִי
אֱלֹהִים כְּתוּב, וְלֹא זְבַחִי ה'. אָמַר לוּ, וְדַאִי
כֶּךָ זֶה, קָרַבֵּן אֱלֹהִים לֹא כְּתוּב, אֶלֶּא זְבַחִי
אֱלֹהִים. וְלִכֵּן שְׁחִיטָתֵךְ בְּצִפּוֹן, שְׁהָרִי
זְבִיחָה הִיא בְּשִׁבִיל אֱלֹהִים, אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל
הַגְּבוּרָה שִׁתְּבַשֵּׁם וְיִשְׁבַר אֶת רוּחַ הַדִּין,
וְיַחַלֵּשׁ הַדִּין, וְיִתְגַּבְּרוּ רַחֲמִים עַל דִּין. וְעַל
כֵּן זְבַחִי אֱלֹהִים, לְשִׁבַר אֶת הַפֶּתַח וְהַתְּקַף
שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה, שְׁכְּתוּב רוּחַ נֶשְׁבְּרָה,
שְׁתִּהֶיָה אוֹתָהּ רוּחַ הַתְּקִיפָה נֶשְׁבְּרָה, וְלֹא
יִתְגַּבְּרַת רוּחָהּ וְכִחָהּ וְתִקְפָה. וְאֵז אָדָם צְרִיף
לְעַמֵּד עַל הַמְּזַבַּח בְּרוּחַ נֶשְׁבְּרָה, וְיִתְבַּיֵּשׁ
בְּמַעֲשָׂיו, כְּדִי שְׁתִּהֶיָה אוֹתָהּ רוּחַ תְּקִיפָה
שְׁבוּרָה, וְהַכֵּל כְּדִי שְׁהַדִּין יִתְבַּשֵּׁם,
וְיִתְגַּבְּרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין.

כְּאֲשֶׁר הִפָּה פוֹתַח בְּתַפְלָה עִם הַשְּׁכִינָה אֵז
הַוִּי"ה יַעֲנֵה מִיַּד

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּגְו' (נא, יי): [תיקוני

זיו זוהר

קודם כל מצוה ותפלה לשם יחוד קוב"ה
ושכינתיה:

קה. כאן יתבאר הסוד לאמר פסוק זה קודם כל
התפלה שבלחש: קו. ובעבור סוד זה נתקן לומר